

1. Юсип-Якимович Ю. Ономастопоетика / Ю. Юсип-Якимович. – Ужгород : Гражда, 2007. – 268 с.

Аркушин Григорий. Западнополесские ономаптопы. Звучания живой и неживой природы человек издавна пытался воспроизвести, то есть передать «своими» звуками, при этом одни из них могли быть немного более близкие к оригиналу, другие достаточно далекие, но абсолютной тождественности почти никогда не замечается. Часто такие услышанные звуки сближают с какими-то словами, а то и целыми предложениями, так что создается впечатление, будто все существа и неживые предметы тоже «говорят», тоже о чем-то поведают. В статье представлены записи автора и других фиксаторов таких «слов» и «разговоров» из населенных пунктов Западного Полесья, в составе которого выделяют Волынское Полесье, Брестчину, Подлясье.

Ключевые слова: звукоподражание, существа, несущества, Западное Полесье.

Arkushyn Grygorii. The onomatopoeia of Western Polissya. The sound of animate and inanimate nature, man has long tried to imitate, ie transfer «their» sound, while some of them could be a little closer to the original, while others are far, but absolute identity almost never noticed. Often heard such sounds are brought together with some words or even whole sentences, so it seems as if all living beings and inanimate objects, too, «say» something too tell. In the article the author records and other fixatives such «words» and «conversations» with the settlements of Western Polissya, consisting of isolated Volyn Polissya, Beresteyschina and Podlassie.

Key words: onomatopoeia, being neistoty, Western Polissya.

Стаття надійшла до редколегії
10.07.2014 р.

УДК 811.16'373.2:81-115

Юрій Горожанов

Проблема поняттєво-термінологічного апарату ергоніміки в сучасній слов'янській лінгвістиці

У статті розглянуто проблему поняттєво-термінологічного апарату ергоніміки, яка існує в сучасній слов'янській лінгвістиці, про що свідчить розмаїття позначень цієї одиниці в ономастичних дослідженнях. Вказано, що українські, російські та білоруські мовознавці використовують такі терміни, як *ергонім*, *фірмонім*, *ергоурбонім*, *назва комерційного підприємства*, *урбанонім* тощо, але більшість надає перевагу лексемі *ергонім*. У зарубіжній славистиці власні назви підприємств та установ вважають хремадонімами.

Ключові слова: ергоніміка, поняттєво-термінологічний апарат, ергонім, фірмонім, ергоурбонім, хремадонім.

Постановка наукової проблеми та її значення. Власні назви різних об'єктів дійсності стають об'єктом вивчення в сучасній лінгвістиці з погляду їхніх словотворчих особливостей, специфіки функціонування, прагматичного навантаження, когнітивного потенціалу, реалізації механізмів мовної гри тощо. Складається й постійно уточнюється термінологічна типологія. Чеський дослідник М. Гарвалик підкреслює, що «основні труднощі, з якими ми стикаємося при укладанні окремих ономастичних термінологій, пов'язані з використанням декількох різних термінів на позначення одного й того ж явища чи типу іменуванням, з різним розумінням (змістом) одного й того ж терміна в різних ономастичних школах, а також з конкуренцією міжнародних і вітчизняних термінів» [6, с. 7].

Аналіз останніх досліджень цієї проблеми. В останні роки спостерігаємо зростання дослідницької активності, спрямованої на описання ергонімів. Зокрема, їх вивчали такі українські, російські та білоруські мовознавці, як Ф. Алістанова, І. Астаф'єва, О. Белей, А. Беспалова, З. Бузинова, Ю. Вайрах, Л. Годуйко, Н. Гусейнова, Л. Дубровіна, С. Земскова, Г. Зимовець, І. Ільченко, Р. Козлов, І. Крюкова, Н. Кутуза, Н. Лесовець, А. Мезенко, О. Мікіна, Т. Новожилова, Т. Романова, В. Стародубцева, С. Шат'гор-Шалюта, С. Шестакова, М. Шимкевич, Л. Щетинін, Д. Яловець-Коновалова та ін. Вагомий доробок з цієї проблеми бачимо й у чеських, словацьких та польських дослідників

(М. Čechová, J. Horecký, M. Imrichová, M. Knappová, E. Breza, E. Rzetelska-Feleccko, M. Kułakowska). Але й сьогодні в ергоніміці немає єдиного усталеного термінологічного апарату.

Мета та завдання статті – проаналізувати стан дослідження ергонімів у працях українських та зарубіжних мовознавців і з'ясувати, які проблеми виникають у процесі формування термінологічного апарату ергоніміки.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування результатів дослідження. Слід зауважити, що сьогодні існує проблема визначення поняття *ергонім*, про що свідчить термінологічне розмаїття позначень цієї одиниці в ономастичних дослідженнях. На думку О. Трифонові, «кожен автор вводить власний термін і доводить право на його існування» [25, с. 15].

Більшість лінгвістів використовує термін *ергонім* (Ф. Алістанова, А. Беспалова, З. Бузинова, Л. Годуйко, М. Голомидова, Ю. Деремєнда, А. Долганова, С. Земскова, Г. Зимовець, О. Карпенко, Т. Ковалевська, А. Кондратова, І. Крюкова, Б. Маторін, О. Мікіна, С. Отін, Н. Подольська, Т. Романова, К. Самсонова, Л. Соколова, О. Суперанська, О. Трифонова, М. Цілина, С. Шестакова, М. Шимкевич, Т. Щербакова та ін.).

Проте деякі дослідники пропонують й інші лексеми на позначення цієї реалії. Наприклад, О. Белей, В. Коршунова, Т. Ніколаєва, Я. Рибалка, А. Титаренко вживають термін *фірмонім* на позначення «власної назви комерційно-виробничого об'єднання людей», утворений він від слова фірма «організація, що веде господарську діяльність» + онім [2, с. 8]. Вибір цього терміна О. Белей обґрунтовує етимологічною прозорістю, повнотою та точністю передачі позначуваного об'єкта, зауважуючи, що вживання цього терміна не порушує системності української ономастичної термінології [2, с. 8].

Д. Яловець-Коновалова послуговується словосполученням *назва комерційного підприємства (НКП)*, акцентуючи увагу на прагматичній функції ергоніма, а Р. Козлов, Ю. Вайрах, П. Юстова – *ергоурбонім* тощо. Р. Козлов, виділяючи як окремий клас міських об'єктів локалізовані комерційні підприємства, до яких відносить підприємства торгівлі, громадського харчування, сфери послуг та деякі інші, суттєвою ознакою вважає їхню основну функцію – надання товарів чи послуг на комерційній основі. Термін *ергоурбонім*, на його думку, фіксує комплексний характер об'єкта номінації, який називає, з одного боку, ділове підприємство (для назви якого використовується ергонім), а з іншого – об'єкт міського простору (номінований урбонімом / урбанонімом) [10, с. 26]. Ю. Вайрах вважає, що ергоурбоніми – це один із компонентів ергонімного простору, оскільки ергонімія – це «складний неоднорідний простір назв, серед яких виділяються власне ергоніми (назви ділових нелокалізованих об'єктів, наприклад, садівниче товариство «Дружба» та ін.), *ергоурбоніми* (назви міських локалізованих комерційних підприємств) і *ергокомоніми* (назви сільських комерційних підприємств)» [4, с. 9].

Т. Васильєва використовує термін *ергорекламонім*, яким пропонує називати «власне найменування комерційного підприємства будь-якого типу, що виконує рекламну функцію. Термін *ергорекламонім* разом із термінами *комерсонім*, *емпоронім*, *ойкодонім*, *ергоурбонім* тощо входить до концептуального поля терміна *ергонім* [5, с. 42]. Більшість дослідників вважає, що ергоніми посідають проміжне місце між топонімами та соціонімами. Такої позиції дотримується, наприклад, О. Суперанська, підкреслюючи, що «через свою прив'язаність до місця вони (ергоніми) зближуються з топонімами, а завдяки зв'язку з професійно об'єднаними групами людей – з позначенням колективів – соціонімами» [21, с. 27]. З огляду на те, що деякі об'єкти ергонімної номінації співвідносні з низкою окремих понять (ергоніми позначають і людей, і приміщення, і діяльність), дослідниця пропонує вважати такі назви установ, спільнот, об'єднань, органів періодичної преси, компаній і т. ін. *комплексними ергонімними об'єктами* [22, с. 10]. Проте у своїх подальших дослідженнях назви установ, товариств, об'єднань, органів періодичної преси, компаній тощо авторка називає також *ергонімами* [23, с. 56].

Б. Букчина, Г. Золотова, В. Ткачук називають ергооб'єкти *власними назвами підприємств, установ* тощо. С. Копорський та Л. Щетинін на позначення ергонімних об'єктів, зокрема кінотеатрів, готелів, ресторанів, театрів тощо, вживають термін *мікротопонім*. В. Бондалетов використовує термін *ктематонім* (від грец. *ktematos* – майно, багатство) для назв підприємств, установ, організацій, історичних подій, свят, органів друку, видавництва, творів літератури й мистецтва, пароплавів, поїздів, супутників, театрів, магазинів, окремих предметів, наприклад, мечів, дзвонів та ін. [3, с. 214]. Ми

підтримуємо думку Н. Лесовець [12, с. 18], що дослідник об'єднав оніми кількох груп і з цим, звичайно, погодитися не можна. Термін *урбонім* використовує Н. Морозова, яка відносить до урбонімів культурно-побутові заклади, зокрема кінотеатри, готелі, ресторани, магазини, кав'ярні та ін. [15, с. 54]. Білоруська дослідниця Г. Мезенко застосовує термін *урбанонім* на позначення внутрішньоміських об'єктів та *ойкодомонім*, під яким розуміє найменування магазинів, ательє, салонів тощо [14, с. 48–49]. Але у С. Шатьор-Шалюти «виникає питання, наскільки правомірно долучати ергоніми до урбанонімної лексики, оскільки денотатом до ергоніма може слугувати не тільки топографічний об'єкт (кафе, магазин, завод, аптека), але й юридична особа (товариство, спілка, кооператив, фонд), зареєстрована за однією адресою, а свою діяльність може здійснювати за межами цього населеного пункту і навіть у декількох місцях одразу. Тому ергонімію логічно розглядати як окремий клас ономастики» [26, с. 279]. Т. Романова користується терміном *рекламний урбанонім*, під яким розуміє власні назви рекламного характеру, що належать внутрішньоміським об'єктам, об'єднаним функцією реалізації товарів та послуг [19, с. 217].

Навіть ті мовознавці, які використовують термін *ергонім*, розуміють його по-різному. Класичне визначення запропонувала Н. Подольська: «Ергонім – розряд оніма. Власна назва ділового об'єднання людей, в тому числі спілки, організації, установи, корпорації, підприємства, закладу, гуртка» [17, с. 151]. Цю дефініцію підтримує І. Крюкова, зауваживши, що «ергонім можна визначити як власну назву будь-якого ділового об'єкта: заводу, фабрики, комерційного підприємства, товариства, спілки, творчого колективу» [11, с. 120]. Однак Д. Яловець-Коновалова трактує його тільки як «позначення соціальних об'єднань» [28, с. 3], хоча з нею не погоджується М. Шимкевич, вважаючи таке визначення надто «туманним», оскільки дослідниця не уточнює поняття «соціальні об'єднання» [27, с. 8]. Сам же М. Шимкевич уживає термін *комерційні ергоніми*, беручи за основу визначення Н. Подольської та уточнюючи його: «назви ділових об'єднань, створених для здійснення діяльності, спрямованої на отримання прибутку, які зазвичай вступають у конкурентні стосунки з іншими аналогічними об'єднаннями» [27, с. 4]. Але тут же підкреслює, що потрібно виділити ще один розряд онімів, які позначають підприємство як суб'єкт права – *темоніми* [27, с. 6]. Отже, дефініція зі словника Н. Подольської зазнала певного коригування, оскільки дослідник виділив певний пласт ергонімів – *комерційні ергоніми*, що й потребувало більш точного трактування.

С. Земскова визначає *ергонімію* як «сукупність назв промислово-господарських об'єктів, зокрема певного регіону» (цит. за: [27, с. 7]), А. Ємельянова до *ергонімів* відносить «назви ділових об'єднань людей, комерційних підприємств, об'єктів культури і спорту» [7, с. 3]. Ф. Алістанова розширює та конкретизує визначення, розуміючи під *ергонімами* власні назви підприємств різного функціонального профілю: ділового об'єднання людей (наукового, навчального, виробничого закладу), комерційного підприємства (агентства, банку, магазину, фірми), об'єкта культури (кінотеатру, клубу, розважального закладу, театру, парку), спортивного комплексу (стадіону, комплексу), що становлять одиниці ономастичного простору міста [1, с. 14]. Б. Маторін вважає *ергонімом* власну назву ділового об'єднання людей у виробничій, культурній, політичній, науковій, торговельній, спортивній та інших сферах (зокрема й найменування спілок, організацій, установ, корпорацій, підприємств, закладів, гуртків, акціонерних товариств, брокерських, комісійних, промислових, торговельних, транспортно-експедиційних, транспортних та інших фірм, товариств, концернів, кооперативів, господарчих корпорацій, товариств з обмеженою відповідальністю, повних товариств, рекламних і рекламно-інформаційних агентств, сумісних підприємств (джойнт-венчерів), товарних бірж, торговельних домів, трестів, фінансових груп, фінансових компаній і т. ін. [13, с. 68]. О. Трифонова під ергонімом розуміє власну назву будь-якого ділового об'єкта, незалежно від його правового статусу і наявності / відсутності місця постійної дислокації (промислового підприємства, громадської чи політичної організації, творчого колективу, фірми, компанії тощо), яка штучно створюється для прагматичного впливу на адресата [25, с. 8].

Г. Зимовець вважає, що, виходячи вже із самої внутрішньої форми терміна, до *ергонімів* слід зараховувати назви всіх суб'єктів діяльності соціальної, політичної та економічної сфер. Безумовно, можлива подальша таксонімізація, з огляду на характер діяльності, розміри, форму власності тощо, однак за своїм юридичним статусом та семіотичним характером ці назви становлять окрему групу в ономастиконі [8, с. 28]. На думку М. Торчинського, *ергонім* – «власна назва постійних або

тимчасових об'єднань людей» [24, с. 93], хоча він зауважує, що «такі об'єднання є не лише діловими, а й будь-якими» [24, с. 150].

Є. Отін визначає ергоніміку як особливу галузь номінації, пов'язану з діловими об'єднаннями людей у виробничій, науковій, політичній, культурній, спортивній та інших галузях, що послуговується власними назвами, які сумарно позначаються терміном «*ергонім*» [16, с. 155].

О. Карпенко переконана, що у визначенні ергоніма як власного імені ділового об'єднання людей слово *ділового* є зайвим, оскільки воно вносить певну плутанину в ономастичну термінологію. Наприклад, релігійні об'єднання, навчальні заклади – від дитсадків до університетів, на її думку, не можна кваліфікувати як ділові. Натомість вона пропонує визначати ергоніми як назви усіляких об'єднань людей, не тільки ділових [9, с. 166–167].

На думку М. Привалової, ергоніми – «це умовний термін на позначення об'єднаних назв різних соціальних груп людей, а саме – міжнародних, державних, профспілкових, суспільних, кооперативних та ін.» [18, с. 59]. До цієї групи вона зараховує й назви виробничих організацій (установ), а наближеність ергонімів до топонімів авторка вбачає в їхньому співвідношенні з назвами приміщень [18, с. 59].

Ми погоджуємося з О. Суперанською в тому, що з усіх наявних термінів «для цієї категорії імен найкраще підійшов би термін *ергонім*, оскільки й підприємства, і заклади, й компанії створені насамперед для визначення діяльності, пор. грец. *εργάζομαι* “працювати, трудитися, створювати, творити”, *εργον* “справа, діяльність, обов'язок”» [20, с. 26].

У зарубіжних дослідженнях, присвячених вивченню різноманітних об'єднань людей, також немає усталеності в ономастичній термінології. «Особливо показова різноманітність в позначенні окремих класів хремотонімів та в їхній класифікації. Цей факт значною мірою зумовлений тим, що вивчення вказаної онімічної системи більшою мірою проводиться тільки в останні роки, отож у її вивченні немає такої тривалої традиції, як у дослідження антропонімів чи топонімів» [6, с. 7]. М. Гарвалік зауважує, що в слов'янській ономастичній системі хремотонім визначають як «власну назву речі, створеної людиною і не закріпленої за конкретною територією: а) власна назва суспільного явища (свята тощо), б) власна назва суспільного інституту, в) власна назва предмета чи продукту» [6, с. 7]. Зокрема, термін *хремотонім* уживає більшість чеських, болгарських, словацьких, сербських, польських дослідників. Крім найменування одиничних предметів (власне – хремотонімів), він охоплює й ергоніми, хрононіми тощо. Польські мовознавці в дискусії щодо цього терміна поділилися на максималістів та мінімалістів.

У позначенні власних назв фірм, підприємств, магазинів тощо також спостерігаємо варіанти термінів. У чеській мові поряд із терміном з більш широким значенням *institucionima* (інституціоніми) застосовують також найменування *fremni nazwy* (фірмові назви), *obchodni iména* (комерційні назви), *hospodářská chrématonyma* (господарські хремотоніми). У словацькій мові в останні роки входить у вжиток термін *logonyma* (логоніми), який стосується передусім назв суб'єктів господарювання. М. Імріхова, зокрема, дає таке визначення: «Логонімами вважаємо власні назви магазинів, комерційних та виробничих компаній, фірм» [30], але вказує, що вони належать до класу *хремотонімів* (імена об'єктів, які створено в результаті діяльності людини).

У польській мові використовують словосполучення *nazwy firm*, *nazwy firmowe* (назви фірм, фірмові назви) [32], але П. Зволінський назви фабрик, підприємств, установ вважає хремотонімами. З ним не погоджується Ч. Косиль, зазначаючи, що несправедливо долучати власні назви таких об'єктів, як кінотеатри, театри, будинки відпочинку, заклади харчування, продовольчі та промислові магазини, військові частини та назви музичних колективів до хремотонімів. Досліджуючи польські найменування, він виділяє їх в окрему групу – *ергоніми* [33, т. 2, с. 370–410]. Його підтримує і Е. Бреза, хоча пропонує й інші – *інституціонім* та *універсонім* (загальний термін для найменування фірм, фабрик, установ і підприємств – *універсоніми*) [29]. М. Кулаковська, з'ясовуючи особливості назв дошкільних закладів, зазначає, що їх можна вважати *ергонімами* (чи *інститутоціонімами*) – як назви організацій чи державних установ, військових, громадських, освітніх, культурних, релігійних тощо. Однак вона гадає, що ергоніми як назви неживих реалій, пов'язаних з діяльністю людини, є частиною *хремотонімії* [31, с. 303].

А. Галковський в «Оновленому переліку основних визначень ономастичної термінології в польській мові» (“*Aktualizowana lista podstawowych haseł terminologii onomastycznej w języku*

polskim”) також не подає усталеного терміна, а пропонує кілька дефініцій для називання різних об’єктів дійсності – *хремадонім, ергонім, фірмонім, урбанонім* [34].

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, проаналізувавши дослідження мовознавців, ми з’ясували, що й дотепер не існує усталеного терміна для найменування підприємств, установ, фірм тощо, оскільки в ергоніміці ще немає такої тривалої традиції, як у дослідженні інших груп онімів.

Джерела та література

2. Алистанова Ф. Ф. Эргонимы современного русского языка как микросистема : дис. ... канд. филол. наук. : спец. 10. 02. 01 «Русский язык» / Алистанова Ф. Ф. – Махачкала, 2011. – 178 с.
3. Белей О. О. Сучасна українська ергонімія: власні назви підприємств Закарпаття / О. О. Белей. – Ужгород : [б. в.], 1999. – 112 с.
4. Бондалетов В. Д. Русская ономастика / В. Д. Бондалетов. – М. : Просвещение, 1983. – 224 с.
5. Вайрах Ю. В. Эргоурбонимия города Иркутска: структурно-семантический и лингвокультурологический аспекты исследования : автореф. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.01 «Русский язык» / Вайрах Ю. В. – Улан-Удэ, 2011. – 22 с.
6. Васильева Т. В. Типологические особенности эргорекламонимов с суффиксами модификационного значения / Т. В. Васильева // Учёные заметки ТОГУ : электрон. Научн. изд. – 2010. – № 2, т. 1. – С. 41–45.
7. Гарвалик М. К вопросу о современной ономастической терминологии / М. Гарвалик // Вопросы ономастики. – 2007. – № 4. – С. 5–10.
8. Емельянова А. М. Эргонимы в лингвистическом ландшафте полиэтнического города (на примере названий деловых, коммерческих, культурных, спортивных объектов г. Уфы) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.19 «Теория языка» / Емельянова А. М. – Уфа, 2007. – 22 с.
9. Зимовець Г. В. Структурно-семантичні особливості ергонімів України / Г. В. Зимовець // Вісн. Дніпропетр. ун-ту. Серія «Мовознавство». – № 11. – 2009. – Вип. 15, т. 3. – С. 28–33.
10. Карпенко О. Ю. Проблематика когнітивної ономастики : монографія / О. Ю. Карпенко. – Одеса : Астропринт, 2006. – 324 с.
11. Козлов Р. И. Современные эргоурбонимы в городской топонимической системе / Р. И. Козлов // Изв. Урал. гос. ун-та. Гуманит. науки. – 2001. – № 20, вып. 4. – С. 25–35.
12. Крюкова И. В. Названия российских деловых объектов с точки зрения языковой моды / И. В. Крюкова // Этногр. обозрение. – 2007. – № 1. – С. 120–131.
13. Лесовець Н. М. Ергонімія м. Луганська: структурно-семантичний і соціально-функціональний аспекти : дис. ... канд. філол. наук. : спец. 10. 02. 01 «Українська мова» / Лесовець Н. М. – Луганськ, 2007. – 294 с.
14. Маторин Б. И. Онимообразовательные процессы в современной русской эргонимии (на материале названий коммерческих структур) / Б. И. Маторин // Восточноукр. лингвист. сб. : сб. науч. тр. / редкол.: Е. С. Отин (отв. ред.) [и др.]. – Донецк : ДонГУ, 1996. – Вып. 2. – С. 68–79.
15. Мезенко А. М. Тенденции развития в урбанонимии рубежа веков / А. М. Мезенко // Ономастика в кругу гуманитарных наук : материалы междунар. науч. конф., Екатеринбург, 20–23 сент. 2005 г. – Екатеринбург : Изд-во Урал. ун-та, 2005. – С. 48–50.
16. Морозова М. Н. Названия культурно-бытовых учреждений / М. Н. Морозова // Рус. речь. – 1973. – № 6. – С. 54–59.
17. Отин Е. С. Из истории русской эргонимии / Е. С. Отин // Избр. тр. по языкознанию. – Донецк : Донеччина, 1999. – С. 155–166.
18. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии / Н. В. Подольская. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Наука, 1988. – 198 с.
19. Привалова М. И. Собственные имена и проблема омонимии / М. И. Привалова // Вопр. языкознания. – 1979. – № 5. – С. 56–67.
20. Романова Т. П. Основные тенденции развития современной эргонимической терминологии // Ономастика в кругу гуманитарных наук : материалы междунар. науч. конф., Екатеринбург, 20–23 сент. 2005 г. – Екатеринбург : Изд-во Урал. ун-та, 2005. – С. 217–218.
21. Суперанская А. В. Аpellятив-онома / А. В. Суперанская // Имя нарицательное и собственное. – М. : Наука, 1978. – С. 5–33.
22. Суперанская А. В. Лингвистический аспект ономастических исследований / А. В. Суперанская // Труды Самарканд. ун-та, 1976. – Вып. 284. – С. 5–12.
23. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного / А. В. Суперанская. – М. : Наука, 1973. – 366 с.

24. Суперанская А. В. Товарные знаки и знаки обслуживания / А. В. Суперанская // В пространстве филологии / ДонНУ. Филол. фак. – Донецк : ООО «Юго-Восток ЛТД», 2002. – С. 55–71.
25. Торчинський М. М. Структура, типологія і функціонування онімної лексики української мови : дис. ... д-ра філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Торчинський М. М. – К., 2010. – 502 с.
26. Трифонова Е. А. Названия деловых объектов: семантика, прагматика, поэтика (на материале рус. и англ. эргонимов) : автореф. дис. ... канд. филол. наук / Е. А. Трифонова ; Волгогр. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2006. – 20 с.
27. Шацёр-Шалюта С. А. Назвы камерцыйных прадпрыемстваў у сістэме эргонімнай лексікі / С. А. Шацёр-Шалюта // Мова–Літаратура–Культура : матэрыялы VI Міжнар. навук. канф. Мінск, 28–29 кастр. 2010 г. – Мінск, 2010.
28. Шимкевич Н. В. Русская коммерческая эргонимия: прагматический и лингвокультурологический аспекты : автореф. дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.01 «Русский язык» / Шимкевич Н. В. – Екатеринбург, 2002. – 22 с.
29. Яловец-Коновалова Д. А. Названия коммерческих предприятий: ономастиологическая классификация и функционирование в современном русском языке : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 «Русский язык» / Яловец-Коновалова Д. А. – Челябинск, 1997. – 24 с.
30. Breza E. Nazwy obiektów i instytucji związanych z nowoczesną cywilizacją (chrematonimy) / E. Breza // Polskie nazwy własne. Encyklopedia. – Warszawa ; Kraków : Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN, 1998. – S. 343–361.
31. Imrichová M. Logonymá v systéme slovenčiny / M. Imrichová. – Prešov : Prešovská univerzita, 2002.
32. Kulakowska M. Nazewnictwo przedszkoli w województwie podkarpackim / M. Kulakowska // Jednotlivé a všeobecné v onomastike : 18 Slovenská onomastická konferencia, Prešov 12–14 septembra 2011 / red. Martin Ološtiak. – Presov : Prešovská Univerzita, 2012. – S. 302–312.
33. Rzetelska-Feleczko E. W świecie nazw własnych / M. Rzetelska-Feleczko. – Warszawa ; Kraków : Towarzystwo Naukowe Warszawskie, 2006. – 248 s.
34. Słowiańska onomastyka : encyklopedia / pod red. E. Rzetelskiej-Feleczko, A. Cieślukowej, J. Dumy. – Warszawa ; Kraków : Tow. Naukowe Warszawskie, 2002.
35. Gałkowski A. Aktualizowana lista podstawowych haseł terminologii onomastycznej w języku polskim, 2012 [Електронний ресурс] / A. Gałkowski. – Режим доступу : <http://onomastyka.uni.lodz.pl/strona-glowna/terminologia-polska>

Горожанов Юрий. Проблема понятийно-терминологического аппарата эргоники в современной славянской лингвистике. В статье рассмотрена проблема понятийно-терминологического аппарата эргоники, существующая в современной славянской лингвистике, о чём свидетельствует разнообразие в обозначении этой лексической единицы в ономастических исследованиях. Обращено внимание на то, что украинские, российские и белорусские языковеды используют такие термины, как эргоним, фирмоним, эргоурбоним, название коммерческого предприятия, урбаноним и др., но большинство отдадут предпочтение лексеме эргоним. В зарубежной славистике названия предприятий и учреждений считают хремастонами, хотя некоторые чешские исследователи используют термины *institucionima*, *firemni nazwy*, *obchodni iména*, *hospodářská chrématonyma*, словацкие – *logonyma*, польские – *nazwy firm*, *nazwy firmowe* и др.

Ключевые слова: эргонимика, понятийно-терминологический аппарат, эргоним, фирмоним, эргоурбоним, хремастоним.

Horožanov Yurii. Problem of conceptual and terminological apparatus of ergonomics in modern Slavic linguistics. The article considers the problem of conceptual and terminological apparatus of ergonomics that exists in modern Slavic linguistics, as evidenced by the variety in the notation of this lexical unit in onomastic studies. Drawn attention to the fact that the Ukrainian, Russian and Belarusian linguists use terms such as ergonomic, firmonim, ergourbonim, name of commercial business, urbanonim and others, but most prefer lexeme is ergonym. In foreign Slavic studies names of enterprises and institutions considers a hrematonims, although some Czech researchers use the terms *institucionima*, *firemni nazwy*, *obchodni iména*, *hospodářská chrématonyma*, Slovak researchers – *logonyma*, Polish researchers – *nazwy firm*, *nazwy firmowe* etc.

Key words: ergonomics, conceptual and terminological apparatus, ergonyms, firmonim, ergourbonim, hrematonim.

Статтю надійшла до редколегії
06.08.2014 р.